

2on Curs d'iniciació a la muntanya hivernal. Gener 2002

La pràctica del muntanyisme hivernal té molts adeptes a la nostra entitat però cal que ens prenguem quantes persones realitzen aquesta activitat amb unes mínimes normes de seguretat. Per exemple: Quants integrants de la nostra secció disposem d'ARVA propi (aparell per detectar persones colgades per una allau), o bé realitzem, a les sortides, simulacres de rescat amb l'esmentat aparell?.

Un any més, volem transmetre la idea de gaudir de la nostra muntanya amb seguretat ienguany han estat quinze les persones interessades en ampliar els seus coneixements sobre la muntanya nevada.

Durant el curs repassem de forma pràctica i teòrica els següents temes:

- Equip i material hivernal.
- Tècniques de progressió i autodetenció sobre neu i roca.
- Nivologia, allaus i autorescat.
- Construcció de refugis hivernals.
- Orientació.
- Metereologia.

Sobre els últims temes, cal destacar que,enguany, hem comptat amb la col·laboració de dos experimentats muntanyencs i grans coneixedors d'aquestes matèries com són l'Albert Estapé i en Josep Gargallo.

El diumenge 13 de gener, des del Figaró es realitza una singular sortida pel Sot del Bac i els Sots Feréstecs. Es practiquen, sobre el terreny, els mètodes d'orientació repassats a la xerrada del dimecres anterior i l'excursió va ser guiada per l'Albert Estapé i en Kiko Murillo.

El cap de setmana següent ens desplaçem als estanys de La Pera per tal de tenir el primer contacte amb la neu. L'aproximació al refugi de la FEEC, la fem des de l'estació d'esquí nòrdic d'Aransa, per la pista-camí de Comabella i Les Polineres. A la tarda fem pràctiques de progressió i autodetenció amb piolet i grampons i comencem també a conèixer les tècniques de localització i rescat de persones amb l'ARVA. Al vespre-nit passem una vetllada molt especial

animada i amenitzada per en Joan Camí i la seva guitarra. El diumenge pugem al cim de Perafita de 2.752 metres, remuntem pel vessant del port de Perafita i, per la carena, baixem cap el coll de Claror. Al peu de l'estany fem un perfil a la neu amb l'objectiu d'estudiar els diferents tipus de cristalls existents als estrats. És un test fàcil de realitzar i que ens dóna molta informació sobre el perill d'allaus a la zona. En Kiko i jo fem de monitors d'aquest complet cap de setmana.

L'última pràctica del curs la fem a Vallter. En Kiko Murillo, en Diego Melenchón, en David González i jo, acompanyats dels cursetistes, anem cap a una zona al darrera del refugi del C.E.C. disposats a treballar de valent. El resultat és satisfactori: Tres iglús de grans dimensions habilitats per a donar refugi a sis o set persones a la nit. Després de la feina ben feta ens hem guanyat el suculent sopar preparat pels guardes del refugi. El diumenge ens espera una curta però variada travessa cap el coll dels Isards, Pic del Gra de Fàjol Gran o de Dalt de 2.708 metres, coll de la Marrana, refugi d'Ull de Ter. Les condicions variades del terreny i l'estat de la neu durant l'itinerari ens permeten practicar la progressió amb raquetes, moviments en terreny mixta (neu-roca) i autodetenció amb piolet.

Una vegada més volem destacar l'interès mostrat pels cursetistes i esperem que els temes tractats els hagin despertat la curiositat suficient perquè prenguin la iniciativa autodidacta d'ampliar els seus coneixements sobre aquesta activitat.

*Daniel Maldonado i Marín
Membre de l'ECAM, guia acompanyant de muntanya i director tècnic del curs*

Prop del refugi dels estanys de la Pera. Foto: Daniel Maldonado